

BEYAZ GEMİ

4.SAYI

KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT

MEHMET AKİF ERSOY ANADOLU LİSESİ

İÇİNDEKİLER

İMTİYAZ SAHİBİ

Atilla ÖZÇELİK
Okul Müdürü

EDİTÖR & TASARIM

Veysel ÇELİKAL
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

YAYINEKİBİ

Medeni ÖTLEŞ
Zehra KARTAL
Zerya KAYNAK
Nujin GÖK
Hayrunisa ÇELİK
Hatice DURMAZ
Nisanur ÖZGEN
Yakup TEKER
Hayrunisa KIR
İmran ERZİK
Bervan TURAN
İrem KARTAL

MEHMET AKİF ERSOY
ANADOLU LİSESİ

TİLMERC MAH. 3852 SK.
BLOK NO: 2A
MERKEZ/BATMAN

TELEFON:
0(488) 221 07 44

<i>Baharın Gelini</i> / Selma YILMAZ UÇAR.....	3
<i>İstiklal Şiiri</i> / Nisa SİVASLI.....	4
<i>Yedi Tepe</i> / Muhammed Yusuf BİLGİR.....	5
<i>Unutulmuş Çocukluk</i> / Emine ÜNER.....	6
<i>Bakışlarından Yıldızlı Gece</i> / Taybet SEVİNTİ.....	7
<i>Yıkık</i> / Gülistan Narin ALPHAN.....	8
<i>Canım Vâlidem</i> / Bünyamin ASKAR.....	9
<i>Uyuyan Güzel</i> / Şevval TÜZER.....	10
<i>Bir Varmış Bir Yokmuş</i> / Hayrunisa KIR.....	11
<i>Kolay Mı?</i> / İmran ERZİK.....	12
<i>Koşsam</i> / Yağmur ÜZÜM.....	13
<i>Ben Gazzeli Bir Çocuğum</i> / Nehir EVREN.....	14
<i>Hazine</i> / Nujin GÖK.....	15
<i>Hayal, Gerçek, Korku</i> / Medeni ÖTLEŞ.....	16
<i>Kestane Kabuğu</i> / Elif BAŞARAN.....	17
<i>Okulumuzun Ressamları, Biyografi</i> / İrem ÜŞME, Hatice DURMAZ.....	18
<i>Edebi Magazin</i> (TOMRİS UYAR) / Emirhan KÜÇÜKARLSAN.....	19
<i>Hayat Güzeldir</i> (Film Tanıtımı) / Bervan TURAN.....	21
<i>Büyük Tuzak</i> (Kitap Tanıtımı) / Dicle AVCI.....	22
<i>Muhammed ALİ</i> (Tarihî Şahsiyet) / Mehmet EREN.....	23
<i>Emu Savaşı</i> (Tarihî Olay) / Yakup TEKER.....	24
<i>Röportaj</i> (Dt. İREM KOÇ) / Hiranur YAVUZ.....	25
<i>Gezi Rehberi</i> (RİZE) / Meryem ÇAĞIR.....	26
<i>Okulumuzdan Kareler, Haberler</i>	28
<i>Kaynakça</i>	31

gel çiğdem çiçeğim gel
baharın müjdecisi neşenin habercisi
gizemli kapının altın anahtarı
yer yer beyaz yer yer kara örtünün canlı rengi
daha çemen ana gelmeden sen gel
yandı fenerler dağda bayırda açıldı yollar
olmaz artık kurban kuzu kurda
karınca kazar derinden yolunu
bulur bin yıllık buğdayın mumunu
gel çiğdemim vakit tamam
çemenin tüm çocukları aldı haber
daha gelmeden bahar çabuk sen gel
gel ki aydınlığın yoldur papatyaya
yüreğindeki gam teselli Narcissus'a
sen düşünüyüşün olan gelinsin
nahif omuzlarınla kederler yüklenirsin
köpük köpük düşer başından gövdeneye
mevsimin kar suyu
emer damarların can suyunu
biriktirir sabrın selametini
ve anlamlanır gerdanında her çiçek

belki anasın binbir manaya gebe
savruk saçların altın tacınla
tek tesellin mağrur yüreğin
oysa taze geldin
ayağında bağın bahçenin tozu
seni bekleyenlerin umudu
elbet hüznün dağılır saflığında
bohçan açılıp da hasretin dinince
alışıp gurbete meyve vereceksin

senin hasretin ovalarda
senin hasretin sulara
sen izahı olmayan bir sihirsin
kah ormanda yumuşak yatağında
kah sert kayalıklarda
doğduğun ele sürprizsin
düşünme
yüreğindeki gam çile değil ömrüne
sen aşılmaz tabakalardan
incecik boynunu aceleci uzatmış
en erken uyanansın
ellerin hamarat gelini
keder sökmez ki sana
tutma gözyaşın aksın
öz suyun nisan yağmuru
bereketin emdiğin gözyaşın
köpük köpük kar suyu ana sütün
senin dağların eteklerinde zil çalan
tüm kızlara çeyiz dizen bir ana
bin renge binbir manaya peyda
hangi sarı ki baktıkça sen gibi hasret kokan
kokladıkça nakış nakış gönüllere kazınan

çiğdemim sen tez geldin, yoruldu
yoruldun da dem yolunda sarardın
gözlerinde bir buğu durdu
içtiğin can suyundan bir müspet yemiş doğdu
sardı ayaklarından o top yemiş seni
toprak anaya
kalıcı değilsin, soluklanman evlat hatrına
bu gurbet ki seni üzmesin
yalnız değilsin
kim ki yolunu seninle aydınlattı,
kim ki yemişine seni incitmeden ulaştı
bil ki sırrına mazhar yoluna yoldaş oldu
nice çocuklar civil civil minikler
çıkış kirlere seni ararlar
altın saçlarını analarına koklatmaya
meyvenden bir parça kapmaya
taşa toprağa kızarlar
bırak çiğdem gelini sarma sıkı sıkı!

kimi der çiğdem ağlar çubuğu saplayınca
kimi der çiğdem solar evinden ayrılınca
kimi der çiğdem kanar kat kat soyunca...
insanoğlu ne der desin
çiğdem yüreğingeniş
evreni dolaştın rüzgara karıştın
tabiat elçisi oldun,
yemişin bağışladın onca çobana
zaman geldi göç gitti mevsim tükendi

müjden baharı gören güzeller tek tek uyandılar
sarılıp koklaştılar güneşle oynayıp gülüştüler
sanma ki vefasızlar daima adın anarlar
bilirler ki bu sefada
sarı bir gelin ömrü kısa
ruhu kadim bir anadan el aldılar

Baharın Gelini...
Eylül, 2004...

Selma YILMAZ UÇAR
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

İSTİKLAL ŞİİRİ

Sırtımda paltom ayağımda çarığım.
Göğüsünde ağırlığı var ruhumun.
Şair der fukara bilirler yalnız zengin olan gönül değil midir?
Neyi, nasıl anlatmalı bilmem ki.
Bir milletin azmi, kararlılığı mısralara sığar mı?

Çarıklarım yan basar toprağa; üstünde gök, içimde aile.
Toprak eni sonu çekecek hepimizi içine.
Kimi zaman toprağa girmeye şükreden ruhun,
Semaya dağılan elin, kolun tarifi dizelere sığar mı?

Ben Akif..
Sen tanırsın benim yangınımı.
Elime aldım mı kalemi bilirsin kelimeleri ateşle oynattığımı.
Ondandır verdiler gönlüme şevki, dediler "Sen bilirsin yazmayı."
Nasıl anlatmalı bu marşı?
Dize dize, acı acı yayılan çığlığın her bir sese sığması.
Şafaklara bakamam kan tutar beni.
Vatana giden ayaklar gerek yazmaya.
Kınalı oğlanlar getirin bana.
Ben diyeyim cenke sen de düğüne
Belli olsun yiğidinin kınası yakılı.

Benim adım Akif..
Nasıl anlarız soğukta yanmadan soğukta yananın halinden?
Nereden bileyim göğsüme yemedem kurşunu?
Nereden bileyim bombadan şimşek nasıl olur?
Ama bilirim bu milletin birlik ruhunu istikbale aşkını.
Kanımla yazacağım her kelime yol olsun, ışık olsun, iz olsun.

Benim adım Akif.
Mürekkep değil kan lazım bana.
Yürek yangınını ateşle yazmak anlatır, marşı kanla.

Ben Akif..
Mumları değil zemheriyi getirin bana.
Işık görmeyen gözler zemheriyi tanır,
Şiiri bilmeyen dudaklara dualar yaraşır.
Toprak gerek bana o bilir şühedayı!

Şehit gerek bana o bilir makberin en âlâsını.
Ben ölürüm, siz gençleri getirin bana.
Ben şairim.
Siz bağımsız milleti, bağımsız yurdumu verin bana.
Ben yazarım siz yurdu getirin bana.

Nisa SİVASLIOĞLU

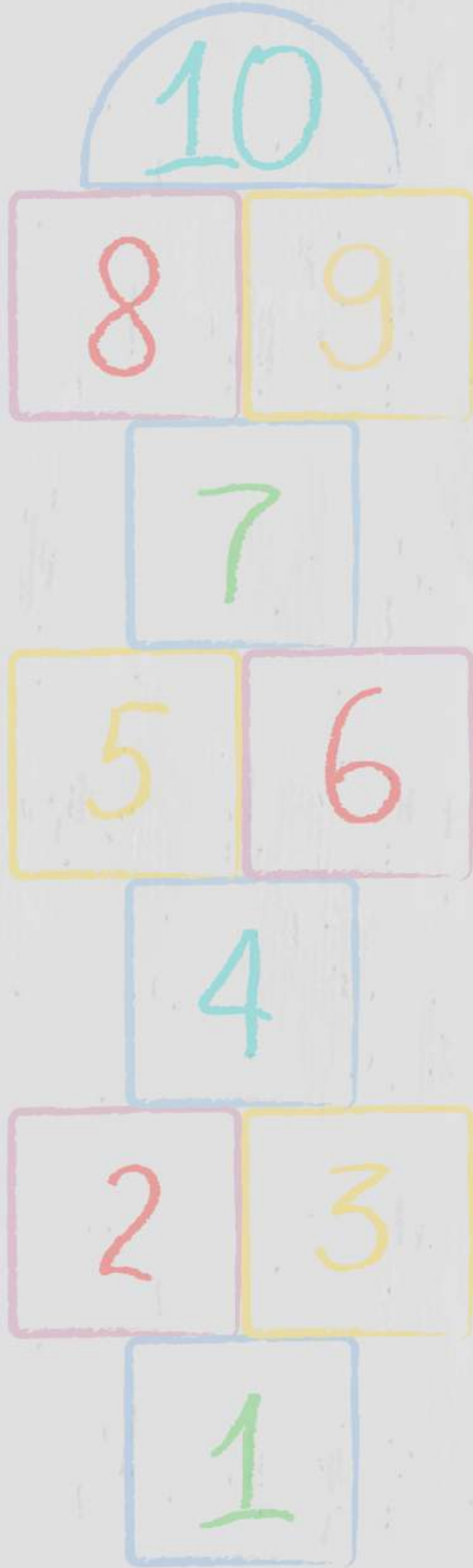
YEDİ TEPE

Ya İstanbul beni alır, Ya ben İstanbul'u dedi.
İstanbul'a sevdasını, böylece dile getirdi.
Yedi tepe yedi inci, yedi ceddin gibi şehir.
Seni nasıl anlatsın ki hangi şair hangi şiir?

Her yerinde ayrı bir renk,
Her semtinde ayrı ahenk
Başka bir şehir var mıdır?
Senin güzelliğine denk.

İki yaka yedi tepe,
Ne güzelsin gündüz gece.
Fatih Sultan Mehmet Han'a,
Rahmetle minnet binlerce!..

Muhammed Yusuf BİLGİR

UNUTULMUŞ ÇOCUKLUK

Akşam ezanlarında kalan
Oyunun sonu
Sokak aralarındaki salıncak
Gelmeyecek hiç pamuk kış...
Şeker ve çocuk
Sabah ezanlarında biten
Oyunun sonu
Masaüstündeki oyun
Çıkmayacak hiç dışarı
Şanal ve çocuk.

Emine ÖNER

BAKIŞLARINDAN YALDIZLI GECE

Senin yıldızlarına ben göç derim, onlar göz...
Topladım hatıra, duygu ne varsa.
Bağladım, sığmadılar.
Bin valiz olsa da sığmazdılar.

Öyle bir eşti ki yolsuzluk,
Soğuk gecelerin poyrazına katıldım.
Yine kopmuş yaprakların gözlerinden
Bozuk musluk gibi, damla damla aktın.

Ben varım bir başıma
Bir de beni taşır diye sevgim var arkada.
Halatından zorladığım.

Gönlümün yorganını toplamasam mı?
Zaten geri uyur, ne ki zararı?

Bir milim duygu kalmadı mataramda içecek.
Kuru boğazım kilitlenecek.
Konuşmam, ellerim seslenecek.
Aç isem de duymadın.

Çuval taşıyor sanırsın bakışların.
Bitmeyecek gibi bu nöbet.
Terk etmez uykumu karabaşının.
İçimde astımlı kıyamet...

Yüzün soluk, külden tellerin...
Bahşetmedin ceketini sevginin.
Bir şeyler yolunda olmasa da fark edilmez.
İnsan hastanesinde ruhlar gömülmez.

Bastırılmış duygular, dağınık...
O gelmeyişi gelir.
Ya aklıma ya da yıldızlara.
Gök kapısız.
Bakmasam da hatırlatırsın kendini yağmurla.

Bedenim su alıyor yavaş yavaş.
Ayrılığın dünyayı saran deniz niceliğinde...

YIKIK

Sönmüştü lamba, kararmıştı gökyüzü
Zalimliğin karşısında yıkılan umutlar gibi
Direnebilir miydi onca kötülüğe umut?
Kim bilir belki bitmesi gerekiyordu
Umudun kendisinin, düşüncesinin...
Dönüşü olamayacak gururun ateşine düşmemek adına
Doğruyu görebilmek adına
Hayallerin son bulduğu bir anda
Gerçeklerle yüz yüze geleceğim o son nefeste
Çeşmelerin açıldığı zaman, zamanın durduğu an...
Dinecek ve dinginleşecek içimdeki o öfke...

Gülistan Narin ALPHAN

CANIM VÂLİDEM

Meçhûle giden tarîk-i sıratıta
Bana nûr oldun cânım vâlidem
Sen bana âfet-i cânânsın
Sen bana şecaat gibisin
Canım vâlidem
Bülbül u gülsün
Ne âşikar ki nûr yüzlü cemâlin
âfitâp gibisin
Canım vâlidem
Ahsas mısralarıma sığmayacak kadar azîme
Semâda görülen ahter gibisin
Canım vâlidem
Nükhetin gülbâğı gibisin
Ferişte gibisin
Cânım vâlidem

UYUYAN GÜZEL

Gözlerinden uyku damlıyor yine.
Taşıyabilsem sırtındaki yükü,
Şu küçük ellerimle
Deniz bile toprak bile yorulur.
Sen de yoruldun anne!
Bil ki her bir zerrem uğruna feda.
Tek bir gülüşün huzur verir bana.
Sensin her derdime şifa olan,
Her daim yaramı sarmalayan,
Sensin bana en yakın olan...
Gel koy başını dizlerime.
Bu defa ben söyleyeyim ninniye
"Uyusun da büyüsün"leri
Seninki kadar huzur vermese de.
Ben anlatayım uyuyan güzeli!

BİR VARMİŞ BİR YOKMUŞ

Vakit geç olmuş, yine saat bugüne sarkmış.
Akrep yelkovanına son kez kavuşmuş.
Dışarıda ılık ilkbahar havası, kafanın içine bir kardır yağmış.
Ruh haline ayna olmuş, saçların sağa sola dağılmış.

Bir sabaha daha uyanmışsın yastığa sarılmış.
Bir baksana, kafanı kaldırmaya mecalin mi kalmış!
Bir hayal var kafanda, umutsuzluk sarılmış.
Dünyada olamazsın tabii zihnin o diyarda kalmış.

Bedenine üflenen rüyalarında mahsur kalmış.
Güzel bir hayal göz kapakların arasına dalmış.
Uykuya dalmaya belki bir dakika kalmış.
Saatin sinir ritmi hep dinlediğin masalmış.

Büyük sandığın düşlerin bir arpa boyu yokmuş.
Çocukluğun evvel zaman içinde kaybolmuş.
Emin oldukların bugün yanında değilse üzülme!
Mutlu biten masallar bile bir varmış bir yokmuş!..

KOLAY MI?

Yarınları yalanlarla hayal edenlere yâr etmek?
O kadar kolay mı?
Hayatı hayatta yaşamak?
Usanıp son veren nefesine,
Terk-i dünya edenlerin onlarcası varken...
Kolay mı iki çift renkli gözün
Sana âşık olması?
Ki renkli gözlü doğmak koskocaman bir şansken...
Kolay mı saatlerin kısa olduğunu söylemek?
Saniyeler içerisinde
Yüzlerce dünya rekorunun mutluluğu
Ve ölümün acısı varken?
Kolay mı bir ekmeği çöpe atmak?
Ekmeği yiyecek dişleri olmadığı halde
Açlıktan ölen binlerce çocuk dururken?
Ve o kadar kolay mı?
İnsanca yaşamak kadar kolayı yokken
Ve bu dünya yaşanılmıyorken?..

KOŞSAM!

Koşsam!
Hayatım hiç var olmamışçasına koşsam,
Katledilmiş ruhuma inat koşsam,
Ayaklarımdaki cam kırıklarına inat yine koşsam,
Belki de tekrardan mavi kelebekler kanat çırpabilirdi etrafımda.

Koşsam!
Zorluklara göğüs gerebilmek adına koşsam,
Yalnızlığıma inat elimde ayna ile koşsam,
Düşsem fakat yılmadan, yıkılmadan kalksam,
Belki de tekrardan canlanabilirdi ruhum o zaman.

BEN GAZZELİ BİR ÇOCUĞUM

Ben Gazzeli bir çocuğum.
Ailemden aldığım bir terbiyem var. Örf adet de bilirim. Ama şimdi yazacaklarım için kimseden özür dilemeyeceğim.

Ben Gazzeli bir çocuğum...
Tüm insanlığa sesleniyorum. Sevgili büyüklerim ya da yaşitlarım olarak başlayamadığım yazmaya çünkü küçük yaşında büyüklük kavramının olmadığını öğrendim. Dilim döndüğünce sesleneceğim kimsenin duymayacağını bilsem de...

Ben Gazzeli bir çocuğum...
Elinde uçurtma olan çocuklara benzemem, toplasan hayatımda iki üçten fazla da uçurtma görmedim zaten ama havada uçan çok şey gördüm; evimiz, arabamız, ayakkabılarımız, oyuncaklarımız En çok da hayallerimiz uçup gitti uçurtmalarımız yerine.

Ben Gazzeli çocuğum...
Diğer çocuklar gibi rengarenk boyalarım, toplarım yok ama üzerimize bombalar yağarken kaç çeşit yeni renk keşfettiğimi size anlatabilirim. Üstelik sesleri de hiç balon ya da top patlayınca ki seslere benzemiyordu.

Ben Gazzeli bir çocuğum...
Gittiğim bir okulum, defterim, çantam yok. İçinde nüfus cüzdanım ve bir parça kuru ekmeğin olduğu poşetim var. Durduğum sabit bir yerim bile yok...

Ben Gazzeli bir çocuğum...
Öyle rengarenk kıyafetlerim yok kirli temiz kavramı da bitti. Burda çocuklar hep beyaz giyinir üstelik o kıyafetlerin kirleneceği kadar bile kalmıyor kir. Bu kirlenmiş dünyaya beyaz kıyafetleri fazla gelir zaten, onlar da gidiyorlar.

Ben Gazzeli bir çocuğum...
Düş kurmaktan çok sizin yerinize gerçekleri görmekteyim. Çocuk hakları yokmuş, insan hakları ya da eşitlik yokmuş. Dünya isteyince çok güzel sessiz kalabiliyormuş. Serçesi ölen çocuğa taziyeye giden Peygamber'in ümmetinden insanlık ölünce taziyeye gelen kimse olmadı... Bombalar patladı, sağır-laştı kulaklar, kimse duymadı. Ateşler yandı, kör oldu gözler, kimse görmedi. Kapandı kapılar, yol bilmez oldu ayaklar, kimse gelmedi. Çocuklar öldü diyorum çocuklar! Lal oldu diller, kimse konuşmadı. Yürekler dağıldı kimse hissetmedi.

Gazzeli bir çocuğum ben...
Biz fazla geldik dünyanıza. Kardeşlerimle birlikte gidiyorum buralardan. Topumuz, oyuncaklarımız, boyalarımız, umutlarımız, geleceğimiz sizin olsun. Gün geçtikçe bitiyoruz. Siz sınamaya devam edin, biz tükeniyoruz.

Ben Gazzeli bir çocuğum!..

HAZİNE

Eskiden "delikanlı" derlerdi gençlere. Şimdi ise gençlik kavramı bile anlamını yitirmekte ve gençler, herhangi bir monitörün içine hapsolmakta. Çıkalım bakalım sokağa! Gençlerin elinde son model akıllı telefonlar, tabletler. Kafaları tamamen "Acaba takipçi sayımı nasıl arttırabilirim?" ana fikriyle çalışmakta, dikdörtgen kutuların içerisinde yaşamaktalar. Tıpkı bu cihazları üretenlerin istedikleri gibi. Her biri kendi misyonunu ustaca yerine getirmekte!

Teknoloji devi Japonların eski model diye nitelendirilebilecek telefonlar, makinalar kullandığını görürsünüz. Başta bu işte bir tuhafılık olduğunu düşünürsünüz. Misyoner değildir belki Japonlar ancak teknoloji bağımlılığının da ne gibi felaketlere sebep olabilecek gelişmişliğe ve zihniyete sahip olduklarını görünce hayranlık duymaktan kendinizi alamazsınız. Biz gibi ülkelere bakıp, sorunu görüp, reçeteyi yazıp bilime ve edebiyata yönelmişlerdir! Bu uygulamayı toplumun en alt yaş grubundan başlatmışlardır. Bu vesileyle tüm dünya toplumlarına ve devletlerine, tüm eğitim sistemlerine, tüm ileriye gitmiş ya da geri kalmış milletlere "ağacın yaşken eğileceğinin, çocuğun ve gencin de erken dönemde eğitilebileceğinin farkında olup gösteren bir muazzam ülkeden bahsediyoruz. Bu durum, bizim toplulumuzla mukayese edildiğinde içler acısı durumumuzu ne yazık önüne seriyor.

Gençlerimiz tabletlere, telefonlara, bilgisayarlara ve televizyonlara gömülmeye devam ederse sizce bu ülke bir kez daha Atatürkleri, Fatih Sultan Mehmetleri ve daha nicelerini görebilir mi? Dünyaca ünlü tıp doktoru Mehmet Özü ele alalım. Muhteşem bir cerrah olan Mehmet Öz, ülkemizde değil ABD'de yetişmiştir. Bize ise sadece Türk oluşu ile övünmek kalmıştır. Bizde cevher yok mudur? Vardır! Ancak o cevheri bulup çıkaracak, işleyecek zihniyet yoktur.

Gençlerin kendilerine ettiği zulüm yanında aile baskısını da görmezden gelemeyiz. Her aile, her anne, baba, veli "Benim çocuğum hukuk, tıp, yabancı dil bölümünde okuyor." diyerek övünmek ister. Kendilerinin tatmin edilmesini çocuğun, gencin isteğinin önünde tutan onlarca aile yüzünden içinde olduğu konumdan memnun olmayan, mutsuz binlerce gencin mevcut olduğu apaçık bir gerçek. Mesleğini mutsuz ve umutsuzluk içinde sürdürmeye çalışan birinin elinden çıkan her neyse "kaliteli" olmasını bekleyebilir miyiz? Hayır! Aslında düşününce meselenin çok boyutlu olduğunu görebiliyoruz. O boyutlar, sebepler birleşip "başkalarına özenen bir toplum yapısına" sahip olmamıza sebep oluyor ne yazık!

Yetişkinlerin gençler adına düşünüp karar vermeyi bıraktığı, gençlerin de "genç" yani "hazine" olduğunu bildiği ve ona göre bir hayat profili çizdiği günlere özlemle...

HAYAL, GERÇEK, KORKU

İnsan olarak yeni bir güne daha başladık. Yaşayıp gidiyoruz. Oysa hiç düşündük mü, biz ne ile yaşıyoruz? Maddi-manevi, somut-soyut her şeyi buna ekleyebiliriz. Listenin başında umutlarımız ve hayallerimiz yer almakta. Çünkü hayal etmeden bir insan yaşayabilir mi? Elbette ki yaşayamaz. Hayalsiz, hayal kurmaktan öte bir insan olabilir mi hiç bu yeryüzünde?

Koltuğa oturup arkanıza yaslanırken, yatağımıza uzanmışken, bir müziğin sözlerine dalmışken, bir dizeye demir atmışken ya da yolda yürürken bile hayal dünyamızın derinliklerine bir yolculuk yaparız. O hayallerimizle, umutlarımızla yaşarız. Hele bir de gerçek oldular mı? Kimisi çıkıp diyecek "Hayaller tospembedir oysaki gerçekler acı!" Evet, haklısınız! Kurduğumuz hayaller, düş dünyamız içinde bulunduğumuz maddi ve manevi statüyü tam manasıyla yansıtmayabilir. Yoksul bir insanın zengin olma hayalleri bunun basit bir örneğidir. Ancak insan, sahip oldukları için değil de tam tersine sahip olmadığı, erişemediği şeyler için hayal kurar. Bazen de sırf o şeyi çok istediği için, onsuz bir hayat sürdüremeyeceği için hayal kurar. Evet, hayaller tospembedir belki gerçekler de çok acı... İşte bu durumda insan o acı gerçeğinden kurtulmak için çabalar, onun için hayal kurar. Hepimizin vardır birçok hayali. Onlara kavuşamadığımızda ya da kavuştüğümüzü sandığımızda "hayal kırıklığı" dediğimiz olay meydana geliyor.

Hayal kırıklığı hayal kurduktan sonra başımıza geliyorsa, ne kadar çok hayal kurarsak o kadar çok da hayal kırıklığı yaşarız. Peki, bu doğru mudur? O zaman kimse hayal kurmasın, kırıklığını da yaşamassın. Bu mümkün mü? Elbette değil. İnsan hayal kurduğu sürece yaşayabilir. Yahya Kemal'in de dediği gibi "İnsan, bu âlemde hayal ettiği müddetçe yaşar." Yaşamayı için hayal kurması, ekmek gibi su gibi şart o zaman. Hayal kurmakta ne var? Çok basit, zor olan bu hayalleri gerçeğe taşıyabilmek. İşin ucunda mağlup olmak, başarısız olmak da var elbette. Daha onlarca sebep listeleyebiliriz bu konu üzerine. Sözün özü bu durumun en büyük nedeni: Korkaklık... İnsanoğlu istediklerini gerçekleştirebilmek konusunda genelde sınıfta kalıyor. Kurduğu onca büyüdü dünyayı bir köşe ye fırlatıp atıyor. İstemez mi hiç o istediği şeyler birer birer gerçek olsun? Ama bunu gerçekleştirme yolunda kendini güçsüz hissediyor, kuvvetini kendinde bulamıyor ya da hayallerine kavuşma konusunda tam olarak ayakları yere basmıyor.

Ne olursa olsun kişi kurduğu hayalleri gerçeğe taşıma konusunda kendine ve hayallerine güvenmeli. Bu inançla hayallerine dört elle sarılmalı. Önünde koca bir ömür var. Hala şansı varken bunu yapmalı. Tıpkı Picasso'nun da dediği gibi "**Hayal ettiğimiz her şey, gerçektir.**"

KESTANE KABUĞU

Adam, temiz havayı içine çekti.
Montunu üzerine alıp düğmelerini ilikledi.
Nefes almak istiyordu.
İçine çekmek tertemiz havayı, kendini bile unutacağı güzel sahili...
Ve diliyordu;
Hırsızı, kalbini çalanı, o ahu gözlü kadını bir kez daha görmeyi.
Ağır ağır yürümeye başladı,
Bir bankta bulamayınca kadını öbürüne baktı.
Başını salladı, yoktu.
Bir ses duydu: "kestaneeee, kestaneeee!"
Yöneldi ve biraz aldı eline.
Tam dönecekken köşeyi çarpıştı sevdiceğiyle.
Gülümsedi, baktı ki onun da elinde kestane!
Sanki onlarca yıl önce tanışmışlar gibi...
Sadece basit bir "merhaba" ile beraber yürümeye başladılar..
Kadın mutluydu.
Mutluluğunun kaynağını bulduğunu düşünüyordu.
Bu adam onun karanlıkta alevlenen tek umuduydu.
En büyük yağmurlarda bile bulanmayacak suyuydu.
Kestaneleri yediler.
Beraber şarkılar söylediler, birbirlerine gözleriyle gülümsediler.
Başını adamın omzuna koydu kadın bir an.
Acaba adam onu ne kadar seviyordu?
Sorsa ne derdi?
Dünyalar kadar mı?
Sayamayacağı, açıklayamayacağı kadar mı?
Sonsuz ömrü olan birinin nefesi kadar mı?
Dayanamadı sordu:
"Beni ne kadar seviyorsun?"
Adam sevgiyle güldü, cevap kolaydı.
"Seni" dedi. "Seni kesteneden daha fazla seviyorum!"
Kendinden emindi.
Kadının bu cevabı seveceğini düşünüyordu, şüphesi yoktu.
Kadın beklenmeyecek bir tavırla kalktı.
Sinirli bir yüzü vardı; bağırdı, çağırdı.
Böyle bir cevap beklememişti.
"Kestane!" de ne demektir?
Kadın kaktı ve ardına bile bakmadan gitti.
Adam üzüntüden ağladı, kahroldu, mahvoldu.
Küçümsediği, beğenmediği "kestane" aslında onların aşklarının başlangıcıydı.
İlk gün orada, kestanececi karşılaştıkları.
Orada sevmişlerdi birbirlerini.
Oradaydı, hatırlıyordu ilk defa göz göze gelişlerini.
Orada tutuşmuştu elleri, ilk konuları bile "kestane"nin ta kendisiydi.
Kadın hiç dinlememiş, hemen çekip gitmişti,
Oysa hiç bilmiyordu, düşünmemişi kadın.
Bu küçük kestaneyle bile böylesine severken acaba onu ne kadar seviyordu?
Adam kaktı oturduğu yerden, hala düşünüyordu derinden.
Ama ne gelirdi ki elden! Atacaktı onu kalbinden.
Yollarda bir ileri bir geri yürüyüp durdu.
Onlarca soru sordu, cevapları yoktu.
Bir şey hissetti birden, yürümesini güçleştiren.
Baktı zemine, bu bir kestane kabuğuydu.
Aldı eline, inceledi. Attı cebine.
Düşündü, karar veremedi.
Bu küçük kestane kabuğuna teşekkür mü etmeli?
Yoksa aşkını kadınına anlatamadığı için kendisine mi kazmalı?
Sevgisini anlayamadığı için kadına mı öfkelenmeli?
Bu inceliği anlayamayacak birine aşık olan kalbini mi sökmeli?

**“SENİN BU ELLERİNDE NE VAR
BİLMİYORUM. TUTTUKÇA
GÜÇLENİYORUM, KALABALIK
OLUYORUM.”**

Turgut UYAR

Turgut Uyar, 1927 yılında Ankara'da doğdu. 1946'da Bursa Askeri Lisesi'ni, 1947'de de Askeri Memurlar Okulu'nu bitirdi. Personel subayı olarak çeşitli görevlerde bulunduktan sonra, 1958'de askerlikten ayrılıp, Türkiye Selüloz ve Kağıt Sanayi'inde memurluk yaptı. 1969'da kendi isteğiyle emekli oldu.

İlk şiiri, 1947 yılında Yedigün dergisinde yayımlandı. Kaynak dergisinin düzenlediği yarışmada ikincilik kazandı. Yarışmada seçiciler kurulunda bulunan Nurullah Ataç'ın daha sonra da titizlikle izlediği ve beğendiği bir şair olarak dikkatleri üzerine çekti. Şiirleri Varlık, Dost, Pazar Postası, Değişim, Papirus, Yeni Dergi, Türk Dili, Oluşum gibi dergilerde çıktı.

Şairin ilk şiirlerini topladığı "Arz-ı Hal" (1949)'de çeşitli etkilenmeler, ikinci kitabı "Türkiyem"de ise etkilerin azaldığı, çevre izlenimlerinin, kişisel duyguların ve içli bir anlatımın sürdüğü gözlenir. Uyar, "Dünyanın En Güzel Arabistan"ı (1959) ile ustaca değişimin içine girer.

İkinci Yeni şiir anlayışının en yetkin örnekleri sayılan şiirleri "Tütünler Islak" (1962) adlı kitabında yer alır. "Her Pazartesi" (1968) adlı şiir kitabı şairin İkinci Yeni öncesiyle İkinci Yeni döneminin bir bileşimi gibidir.

Turgut Uyar, 1985 yılında hayatını kaybetti.

Gerçek adı "Cemalettin Seber" olan Cemal Süreya, 1931 yılında Erzincan'da dünyaya geldi. Babası Hüseyin Seber, annesi ise Gülbeyaz Seber'dir. Eğitim hayatına İstanbul'da bulunan Beyoğlu İlkokulu'nda başladı. Lise öğrenimini Haydarpaşa Lisesi'nde, yükseköğrenimini ise Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde tamamladı.

Üniversiteden mezun olduktan sonra uzun yıllar boyunca sürdüreceği memuriyet hayatı başladı. Emekliliğine kadarki süreçte Maliye Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Orta Doğu İktisat Bankası ve Türk Dil Kurumu'nda çalıştı.

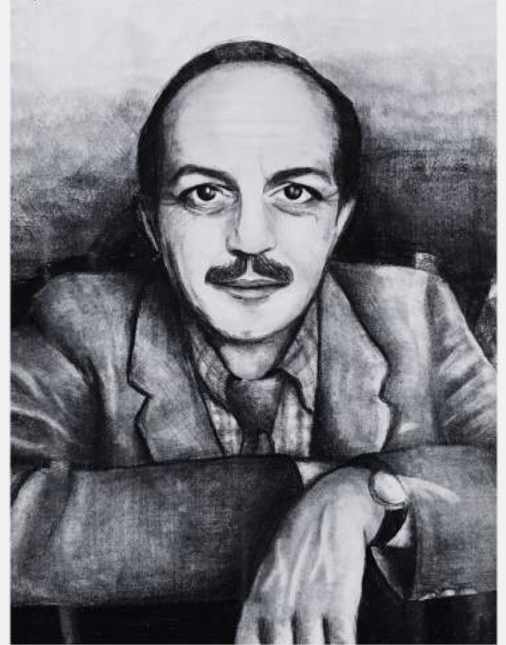
Annesini küçük yaşta kaybeden Cemal Süreya, edebiyata yönelişi ile ilgili şunları söylemiştir:
"Belki beni edebiyata götüren bir sürü neden vardır. Ama bir keskin neden ararsam bunu annemde bulduğumu söyleyebilirim."

Dostoyevski'nin yazarlık kariyerinde önemli bir etkisi oldu: "Benim edebiyatla ilgili olarak ikinci bir doğum tarihim var: 1943. Dostoyevski'yi okudum ve ondan sonra hiç huzur kalmadı bende."

Soyadındaki "y" harflerinden birini arkadaşıyla girdiği bir bahsi kaybetmesinin ardından attı.

Cemal Süreya, 1990 yılında hayatını kaybetti.

**“BAKTIM GÜLÜŞÜNDEN GÜZEL
ŞİİR OLUR, SEVDİM GİTTİ...”**

Cemal SÜREYA

**Çizim: İrem ÜŞME
Biyografi: Hatice DURMAZ**

EDEBÎ MAGAZİN

Dört Büyük Şair ve Paylaşılamayan Bir Kadın: TOMRİS UYAR

Türk edebiyatının güçlü hikâye yazarı ve çevirmeni, özgür ruhlu kadını Tomris Uyar, hem eserleriyle hem de aşklarıyla adından çok söz ettirmiş; İkinci Yeni Dönemi'nde hem yazdığı eserlerle hem de adına yazılan şiirlerle edebiyatımızda büyük bir iz bırakmıştır. Tutku dolu yaşamıyla bağımsız bir kadın Tomris Uyar ve peşinde koşan 4 büyük şair. Peki kim bu âşıklar?

Cemal Süreya:

Ankara'daki Sanatseverler Derneği Lokali'nde tesadüfen aynı masada rakı içerken tanıştılar. Tanıştıklarında ikisi de evliydi, bazı rivayetlere göre birlikte olabilmek için eşlerinden boşandılar. Her akşam işten çıkar çıkmaz eve dönen Cemal Süreya'ya bir gün Tomris Uyar, "Biraz gez dolaş, arkadaşlarınla buluş, vakit geçir" dedi. Ertesi gün on dakika geç geldi Cemal Süreya, bir sonraki gün on beş, daha sonra yarım saat. Bu akşamlardan birinde, örtü silkelemek için pencereyi açan Tomris'in apartmanın girişinde oturan Cemal'i görmesiyle gerçek ortaya çıktı.

Şahsiyet Rötarı

Her akşam iş çıkışı eve geliyor ama aşağıda oturup "gecikiyordu" Süreya. Tomris Uyar bu duruma "Şahsiyet Rötarı" adını koydu.

Bu aşk da tükendi...

Üç yılın sonunda tükenen bu tutkulu aşk, dostluğa evrildi. Ayrılığın ardından Tomris Uyar, "Beni bıraktı ama rahat edemedi. Ona göre bana sahip olunamazdı" dedi. Cemal Süreya ise Tomris Uyar'a şu sözleri söyledi: "Senden ayrıldığım anda, senin hakkında, hikâyen hakkında sevdiğimi belirtecek hiçbir şey söylemeyeceğim; benim ağızımdan kimse duymayacak" ve o günden sonra hiçbir şey yazmadı.

Uzun soluklu aşk: Turgut Uyar

Tomris Uyar, Turgut Uyar ile tanışmalarını şöyle anlatır:

"1966 yılında ben zaten Cemal Süreya'dan ayrılmak üzereydim. O da eşinden ayrılmıştı. İstanbul'a gelmişti çocuklarıyla. Burada tanıştık. Asıl tanışmamız herhalde o, çünkü o zaman daha bir yakın oturup konuşma fırsatını bulduk ve mektuplaşmaya başladık. Bu mektuplar önce sadece şiir üzerine mektuplardı.

Hâlâ duruyor bende. Genellikle onun şiir üzerine düşünceleri, benim onun şiirleri üzerine düşüncelerim... Ve anladığım kadarıyla çok sıkışık bir dönem geçiriyordu. Yani evlilik hayatında bir süredir yaşadığı tedirginlik ve uyumsuzluk şiirini de etkilemişti, yedi yıldır şiir yazmıyordu. Eşin periliği olarak ifade etmek istemiyorum ama herhalde çok konuştuğum, çok dürttüğüm, yazmasını çok rica ettiğim için diyeyim, yavaş yavaş şiir yazma isteği yeniden doğdu"

Kolej Aşk: Ülkü Tamer

Kolejden mezun olur olmaz evlendiler. Tomris Uyar ilk çevirisi olan Tagore'den "Şekerden Bebek"i bu yıllarda Tamer soyadı ile tamamladı. Birbirini çok iyi tamamlamayan bu çiftin evliliği trajik bir şekilde sonlandı. Evlilikten "Ekin" adında dünyaya gelen çocukları birkaç haftalıkken süttten boğularak hayata veda etti, büyük sarsıntı yaşayan çift, kısa bir süre içinde boşandı.

Ankara'da tanışan ikilinin şiir üzerine başlayan ilişkisi aşka doğru sürüklendi. 7 yıldır şiir yazmayan Turgut'a, Tomris esin perisi oldu. 1969'da evlendiler ve bu evlilikten Turgut adında bir çocukları oldu. Turgut Uyar'ın Tomris'i kaygıyla, kaybetme korkusuyla sevmesini Tomris şu sözlerle anlatıyor: "Turgut, her an elinden kaçıracaktım gibi gereksiz bir kaygıyla yıpranacak; ben de hiçbir rekabetin söz konusu olmadığı bir alanda, boyuna birinci seçilmekten yorulacaktım."
1985'te Turgut Uyar'ın hayatını kaybetmesiyle geriye "Bozuk Saat" adlı şiir kaldı:

*"...Zamanı durdururum yüreğimde,
Sensiz geçtiği için,
Akrep yelkovana küskündür.
Şu bozuk saat çalışsa benim için ölümdür.
Bil ki akrep yelkovana geçerse,
Atan bu yüreğim durur.
Bırak bozuk kalsın, hiç değilse;
Bir bozuk saattir yüreğim, hep sende durur."*

*"...
bir adın vardı senin, Tomris Uyar'dı
adını yenile bu yıl, ama bak Tomris uyar olsun gene
ben bu kış öyle üşüdüm ki sorma
oysa güneş pek batmadı senin evinde söyle
ben seni uzun bir yolda yürürken gördüm müydü hiç."*

Tomris Uyar, Edip Cansever için şunları söylemişti: "Sevgililik ya da aşk duygusu zamanla yara alabiliyor, örselenebiliyor, bitebiliyor. Bitmeyen tek aşkın gerçek ve lirik bir dostluk olduğunu Edip Cansever öğretti bana."

Ölmeme Günü

Bir 26 Mart günü aralarında Edip Cansever, Cemal Süreya, Can Yücel, Turgut Uyar ve Tomris Uyar'ın da bulunduğu bir grupta söz ölümüne gelince, Turgut Uyar meyhaneciden bir şişe rakı söyledi ve "Bu şişeyi gelecek sene bugüne kadar saklıyoruz, 26 Mart'ta burada yine buluşup birlikte içeceğiz bu rakıyı" dedi ve 26 Mart'ı "Ölmeme Günü" ilan ettiler. 1985'te Turgut Uyar'ın ölümüne kadar her 26 Mart'ta bir araya geldiler.

Türk edebiyatında hem eserleriyle hem de ulaşılmazlığıyla kendinden söz ettiren Tomris Uyar, 2003 yılında aramızdan ayrıldı. Geriye şu cümlesi kaldı:

"Yaşam öykümün yazılmasını istemem. Kendi üzerime düşünmeyi bu kadar önemli saymıyorum"

Fazla şiirden ölen Edip Cansever

Fazla şiirden öldü, doğru, aynı zamanda platonik aşkıdan da öldü. "Tomris rakıyı çok severdi, bense onu..." yazmıştı peçeteye, Tomris ile baş başa oturdukları bir rakı masasında.

"Edip'e şiir yazmayı ben öğrettim"

-Cemal Süreya

"Bu ikisi tartışırken ben de gittim Tomris'le evlendim"

-Turgut Uyar

Diğer şairler arasında en şanssızıydı, Tomris'i kendine âşık edemedi. Turgut Uyar'ın en samimi arkadaşlarından biriydi. Tomris'e karşı saklayamadığı bir sevgi ve hayranlık besliyordu. Cansever, her 15 Mart'ta, Tomris Uyar'ın doğum gününde, yeni bir şiir yazıp yayımlayarak aşkını tekrar tekrar ilan ediyordu.

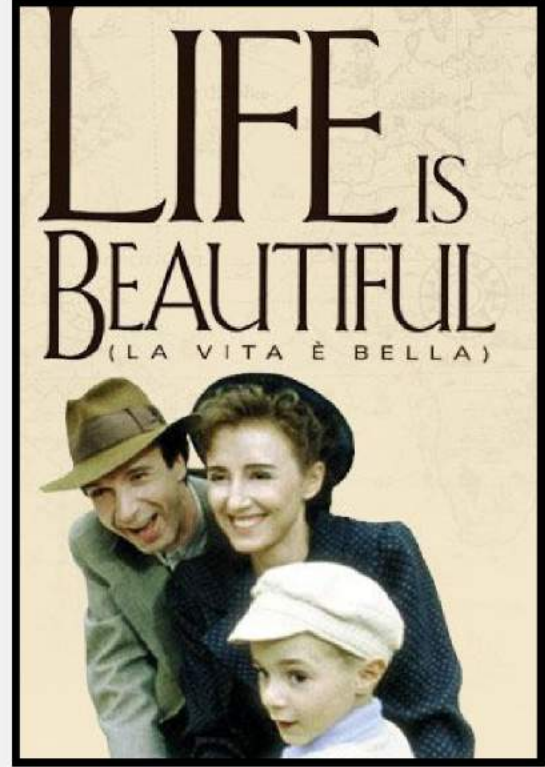
HAYAT, GÜZELDİR!

Merhaba!

Size defalarca kez izlememe rağmen zihnimde ve kalbimde her seferinde aynı etkiyi bırakmış, orijinal adı "Life is Beautiful", Türkçeye çevrilmiş hali "Hayat Güzeldir" olan mükemmel bir film den bahsetmek istiyorum.

Hayat Güzeldir, Roberto Benigni'nin yönettiği ve başrolünü oynadığı 1997 yapımı İtalyan komedi-drama filmidir. Film, II. Dünya Savaşı sırasında İtalya'da yaşayan "Yahudi" bir ailenin hikayesini anlatmaktadır.

Filmin başkahramanı Guido Orefice (Roberto Benigni), Yahudi bir kitapçıdır. Guido, Dora (Nicoletta Braschi) adında bir kadınla tanışır ve onunla evlenir. Çiftin Giosuè (Giorgio Cantarini) adında bir oğulları olur. 1938 yılında İtalya'da ırk yasaları çıkarılır. Bu yasalar, Yahudilerin birçok haklarını kısıtlar. Guido ve ailesi de bu yasaların mağdurları olur. Aile, toplama kampına gönderilir. Toplama kampında Guido, oğlunu korumak için her şeyi yapar. Oğluna, kampın bir oyun olduğunu ve sonunda ödül alacaklarını söyler. Guido, oğlunun gülümsemesini kaybetmemesi için elinden gelen her şeyi yapar. Filmin sonunda Guido, oğlunu kurtarmak için kendini feda eder. Guido, oğlunun gözlerinin önünde öldürülür. Ancak Guido'nun oğlunun gülümsemesini kaybetmemesini sağlaması, filmin en dokunaklı sahnelerinden biridir.

Hayat Güzeldir, savaşın ve zulmün ortasında bile umudun ve sevginin var olabileceğini, gülmenin gülümsemenin asla terk edilmemesi gerektiğini masal ama acı bir masal tadında gösteren bir filmidir. Film, birçok ödül kazanmış ve eleştirmenler tarafından beğenilmiştir.

Bu çok hüzünlü film 1998 Cannes film festivalinde 'Altın Palmiye'yi kazanmış. Ayrıca En İyi Yabancı Film, En İyi Film Müziği, En İyi Erkek Oyuncu dalında 3 Oscar kazanmış. En iyi senaryo, en iyi yönetmen dahil 4 dalda Oscar'a aday gösterilmiş. 1999'da Sezar En İyi Yabancı Film ödülünü almış. Farklı ülkelerde, toplam 52 değişik ödül kazanmış.

Film her yönden muhteşemdi. Çok iyi bir oyunculuk, çok iyi bir yönetmenlikten ortaya çıkan harika bir eserd. Her sahnesi ayrı bir heyecan, ayrı bir duygu yüklüydü. Başlarda bu kadar eğlendiren bir filmin sonunun bu kadar iç acıtacağını düşünemezdim. Her türlü duyguyu yaşatırken hayata her daim olumlu bakan, oğlunda dahi hayranlık uyandıran bir insanın ölüme giderken bile gülümsemesi, kendini bu denli feda etmesi inanılmazdı. Bir taraftan insanların acımasızlığını, gözlerini kırpmadan insanları öldürmesini izlerken, diğer yandan sevdikleri için her türlü şeyi gözü kapalı yapabilecek bir insanı izliyoruz. Defalarca izlemeye değer bulduğum bu film, beni en çok etkileyen filmlerin başında gelir.

Şiddetle tavsiyedir!..

BÜYÜK TUZAK

Aslı Der'in ilk çocuk romanı Küçük Cadı Şeroks'un ikinci macerası olan kitap, ana dilin insan ve toplum yaşamındaki önemi üzerine düşünmeye davet ediyor. Fantastik öyküleri son derece sürükleyici bir üslupla işleyen yazar bu kitabıyla 2010 yılında Uluslararası Çocuk Kitapları Kurulu Onur Listesi'ne girdi ve Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından "2007 Yılı En İyi Çocuk Romanı" ödülüne değer görüldü. Ana dilin yoksullaşması durumunda doğacak tehlikeleri, gerçekçi bir bakış açısıyla anlatan kitap, yüksek temposu, sürükleyici kurgusu, yalın anlatımı ve birbirinden ilginç kahramanlarıyla yine keyifli bir okuma sunuyor. Türkçenin kötü ve yanlış kullanımlarıyla sürekli mücadele eden eğitimciler, öğrencilerini ana dillerini doğru ve etkili kullanmaya özendirme için güçlü mesajlar içeren bu ilginç kitabın her alanda kullanılabilir bir rehber olduğunu düşünüyorum.

"Eski bir lanetin temsilcisi sayılan Prens Milla, Masallar Ülkesi'nde bir felaketin başlamasına neden olur. Prens Milla'nın tuzağına düşen iyi niyetli Fare Pibo sarayın arşiv odasında bulunan ülkenin tüm masallarının olduğu kitabı kemirir. Halk, tuzağına düşen saf Pibo ve kötü niyetli Milla yüzünden, hızla sözcüklerini unutarak kısa sürede konuşamaz hale gelir. Üstelik halk, suçlunun Şeroks adlı küçük ama tatlı bir cadı olduğuna inanır. Küçük Cadı artık hem kaçmak, hem de Milla'nın tuzağına düşen Fare Pibo'nun sarayın Arşiv Odası'nda yediği masalı yeniden yazmak zorundadır. Şeroks masalı zamanında yetiştiremezse, Masallar Ülkesi dilini de özgürlüğünü de yitirecektir."

Bir "çocuk romanı" olmasına rağmen anlatılanlar, verilmek istenen mesaj, günümüz dünyasının büyük problemlerinden biri olan "dili yabancılaştırmak, dile yabancılaşmak" konularına son derece sürükleyici bir anlatımla değindiği için romanın her yaşta okuyucu kitlesine sahip olması gerektiğini düşünüyorum. Bu sebeple değerli arkadaşlarımla okumasını şiddetle tavsiye ediyorum. Herkes hem kendinden, dilinden bir şeyler bulacak ve herkes -umarım- dilin kıymetini bir kez daha anlayacak.

Beni etkileyen bir iki alıntı bırakıyorum aşağıya, bu hazine hakkında fikir versin diye umarak...

'Çiğlik atan insanlar, çığırından çıktılar...'

"İnsan doğruyu bile bile nasıl olur da yalana inanır?"

"Yanılmıyorsam dili yaratan asıl kaynak bizim duygularımız ve düşüncelerimiz."

"En doğru masalı yazmak zorunda değilsin. Sen yalnızca kendi masalını yaz. O en, doğru masal olacaktır."

"Çok okumalısın," dedi son derece ciddi bir sesle yaşlı masalçı Lutta. "Bak, sözcükler kaybolmaya başladı. Hem sandığından çok daha büyük bir hızla yok olacaklar. Okumalısın Şeroks. Okumalı ve kendi sözcüklerinin yok olmasını engellemelisin."

"Her sesin aslında bir anlamı vardı ve onlar bu anlamı bulmak konusunda oldukça başarılıydılar. Ancak birbirlerini dinlemeye nedense hiç katlanamıyorlardı. Çünkü, rüzgarda hışırdayan yaprakların, öten kuşların, uluyan kurtların, doğadaki her şeyin ortak bir dili vardı ama insanların ortak bir dili yoktu. Bağırış ve çağırışlar ise ortak bir anlam taşımaktan çok uzaktı."

“KELEBEK GİBİ UÇAR, ARI GİBİ SOKARIM!..”

Asıl adı Cassius Marcellus Clay Jr. olan Muhammed Ali, 17 Ocak 1942'de dünyaya geldi. Afrika kökenli bir ailenin 6 çocuğu arasında yer alan Ali'nin boksla tanışması, hırsızlık olayıyla başlar. 12 yaşındaki Muhammed Ali, bisikletinin çalınmasının ardından karakola başvurur. Bu olay karşısında sinirlerine hâkim olmakta zorlanan Muhammed Ali'ye sinirlerini yatıştırabilmesi için boks yapması tavsiyesinde bulunulur. Bunun üzerine amatör dövürlere başlayan Muhammed Ali, 18 yaşındayken katıldığı Roma Olimpiyatları'nda altın madalya kazanır. Bu süreçte ünü giderek artmaktadır ki zaten o da bu işin hakkını vermektedir. 1964 yılında gelindiğinde o artık bir Dünya Ağır Siklet Boks Şampiyonu'dur. Bu unvanı 22 yaşındayken elde etmiştir ve bunu başaran en genç boksör olmuştur. O günlerde hayatı adına çok önemli bir karar aldığını açıklamıştır: İslam'ı seçtiğini ve Müslüman olduğunu. Artık ismi Cassius Clay değil Muhammed Ali olacaktır.

Ali'nin İslam diniyle ilgisi "İslam Milleti" adlı "siyahi" harekete 1964'te katılmasıyla başlar. O dönemde Hristiyanlıktan Müslümanlığa geçen en tanınmış Amerikalılardan birisidir. Ali, dönemin Müslüman siyasi temsilci ve insan hakları savunucusu Malcolm X ile yakın ilişkiler kurarken, İslamiyet'in doğru tanınması ve yaygınlaşması amacıyla çeşitli çalışmalarda bulunur.

İslam'ı seçmesi hakkında bir programda şunları söylemiştir ***"Ben İslam yolunu tercih ettim. Çünkü hiç bu kadar çok sevgi görmedim. Bu kadar fazla insanı birbirine sarılırken görmedim."***

Siyahilerin birçok temel haktan mahrum olduğu 1960'ların ABD'sinde aynı zamanda Müslüman da olan Muhammed Ali, ABD hükümeti tarafından 1966'da acil koduyla Vietnam Savaşına çağırılır. ***"Vietnamlılar bana hiçbir kötülük yapmadılar ki onlarla savaşayım."*** diyerek Vietnam Savaşına gitmeyi reddeden Ali, 5 yıl hapis ve 10 bin dolar para cezasına çarptırılır. Lisansı, pasaportu ve unvanları elinden alınır. Muhammed Ali, üç yıl boyunca bokstan uzak kalır ve dava süresince ciddi maddi sıkıntı içine girer.

Ailesinin yardımı ve üniversitelerde para karşılığı yaptığı konuşmalarla geçimini sağlar. 1971'e gelindiğinde Yüksek Mahkeme'deki temyiz davasını kazanacaktır ve çok sevdiği işine tekrar başlama fırsatı elde edecektir. 1971'de Joe Frazier ile "asrın maçı" olarak adlandırılan müsabakaya çıkan Muhammed Ali, profesyonel boks kariyerinde ilk defa bir maçı kaybetmiştir. Fakat 1974 yılında tekrar karşılaştıkları Frazier'i mağlup ederek Dünya Ağır Siklet Boks Şampiyonu unvanını geri alır. 1978'de Leon Spinks'e yenilip bir yıl sonra rakibini yenince Dünya Şampiyonluğunu "3 kez" elde eden ilk boksör olur.

Profesyonel döneminde sadece 5 kez yenilen, Olimpiyat ve Dünya Şampiyonu olan Muhammed Ali, 37'si nakavt olmak üzere 56 maç kazanmıştır.

Uzun süre Parkinson hastalığı ile mücadele eden Muhammed Ali, 3 Haziran 2016 tarihinde solunum yolu rahatsızlığı nedeniyle tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirmiştir.

Ernie Terrell'in maçtan önce kendisine alay edercesine ısrarla "Cassius Clay" demesi ve Muhammed Ali'nin maçta Terrell'a yumruklarını sıralarken "What's my name?" demesi unutulmazlar arasındadır.

Hollywood'da sanat, spor ve eğlence dünyasında iz bırakmış kişilerin isimleri altın renkli yıldızların içerisine yazdırılarak kaldırımlara konur. Muhammed Ali'nin ismi ise kaldırımda değil duvardadır, zira kendisi ***"Benim ismim peygamberin ismidir ve insanların o ismin üstüne basmasını istemiyorum."*** demiştir.

Bir röportajında ***"Koruman var mı?"*** sorusuna şu cevabı vermiştir ***"Bir korumam var. Evet. Gözleri olmasa bile görebilen, kulakları olmasa bile duyabilen, hafızası olmadan her şeyi hatırlayan. Bir şey yaratmak istediğinde sadece 'Ol' demesiyle oluverir ama bu söz dilin söylediği veya kulakların duyabileceği gibi bir söz değildir. En gizli düşüncelerini bile duyar. O, Allah'tır. O benim korumamdır."*** cevabını vermiştir.

İNSANLARIN KUŞLARA KAYBETTİĞİ SAVAŞ: EMU SAVAŞI

Bugünlerde Emu kuşu, Avustralya ordusunun üstünde bile işareti bulunan bir Avustralya ulusal sembolü kabul edilir. Ancak Avustralyalılar bu uçamayan kuşlara karşı her zaman bu kadar düşkün değillerdi.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Avustralya hükümeti eye geri dönen askerlere istihdam bulmakta zorlanıyordu. Buldukları çözümse şuydu; 5.000'den fazla askere para ve ülkenin çorak batısında toprak vermek. Devletten gelen destekle birlikte bu yeni çiftçiler buğday ekmeye başladılar.

Avustralya, Büyük Buhran ve kuraklık nedeniyle zor dönemlerden geçiyordu. Batılı çiftçiler için ise daha da zorlaşıyordu: 20.000 emu kuşuyla yüzleşmek zorundaydılar.

Bu devasa kuşlar, Avustralya'nın orta kısmında yaşıyorlardı ve batıya su bulabilmek için göçüyorlardı. Ancak yolda en sevdikleri besini görmüşlerdi: buğday. Buğdayları yağmalamış ve çitleri yırtmışlardı. Bu yağmacı kuşları yenebilmek mümkün değildi. Bu yüzden çiftçiler yardım alabilmek için başkent Canberra'ya, Savunma Bakanı George Pearce ile görüşmeye gittiler. Görüşme olumlu geçmişti, bakanlık Lewis makineli tüfeklerle birlikte asker de gönderecekti.

İşler Ters Gidiyor!

Makineli tüfeklerle ve 10.000 civarında mermiyle emuları durdurmaya çalıştılar. Ancak bir sıkıntı vardı, pek de bekledikleri gibi gitmiyordu. Askerler, düşmanlarını fazla küçümsemişti. Birçok kez saldırdılar ancak kuşlar durumdan etkilenmiyordu, çizik dahi almadan doğaya geri karışabiliyorlardı. Baskının ikinci gününde askerler pusu kurmayı denediler. Bir barajın yanına gizlenmiş şekilde yatıp beklemeye koyuldular. Binlerce kuşa binlerce mermi atmalarına rağmen bir düzineden az kuş öldürebilmişlerdi. Askerlerden biri olan Binbaşı G. P. W. Meredith, o anı şöyle anlatıyordu:

"Her grubun bir lideri vardı... Arkadaşları buğdayı hallederken adeta başlarında nöbet tutan bir lider. İlk şüpheli harekette, bir sinyal veriyor ve yüzlerce kafa, tahılların arasından kalkıyor. Bazı kuşlar hemen korkup aceleci şekilde çalılara doğru koşuyorlardı. Liderleri ise herkes güvenle uzaklaşana kadar bekliyordu."

Emuların askerlerin düşündüğünden daha akıllı ve hızlı olmasıyla Meredith ve adamları, kuşlara karşı yenilmiş oldular ve Canberra'ya geri dönmek zorunda kaldılar.

Meredith, sonradan yerel bir gazeteye şunları söylemiştir:

"Eğer bu kuşlar gibi askeri bir birliğimiz olsaydı, dünyadaki her orduya kafa tutabilirdi. Bir tank dayanıklılığıyla makineli tüfeklere dayanabilirdi."

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Ben Diş Hekimi İrem Koç, 2017 yılında Batman Anadolu Lisesinden mezun oldum. Üniversite eğitimimi ise Hatay'da Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde tamamladım. Şu anda Ankara'da özel bir klinikte mesleğimi icra etmekteyim.

Bu mesleği seçmenizin özel bir sebebi var mı?

Tabii ki. Küçüklüğümden beri zaten doktor olmak istiyordum. Diş hekimliğinin ince işçilik gerektiren bir meslek oluşu dikkatimi çekmişti ve mesleğe yakınlık duymuştum. Belki biraz romantik olacak ama insanların gülüşüne bizzat etki edecek olmak da heyecan vermişti. Sebepleri bu şekilde sıralayabilirim.

İnsanları tedavi ettiğiniz koltuk bile korkutucu. Tedavi olmak zorunda olan ve bu korkuyu bir türlü yenemeyen hastalar için ne yapıyor, ne gibi önlemler alıyorsunuz?

Öncelikle bu korkunun ya da çekincenin adı "Dentofobia". Yani dişçi korkusu ya da fobisi. Aslında bu yaş gruplarına göre değişkenlik gösteriyor. Hastalarımı öncelikle tavsiyeler ve telkinlerle rahatlatmaya çalışıyorum. Küçük yaştaki hastalarım için ufak, eğlenceli oyunlar ile bu tedavinin yapılması gerektiğine ikna ediyorum. Fakat fobisi ileri seviyede olan hastalarımız için sedasyon (uyutma, uyuturma) tekniklerini kullanmak zorunda kalıyoruz.

Ağız, diş sağlığının hayatımızdaki önemi nedir?

Sağlığa dikkat edilmez, diş bakımları düzenli yapılmaz, tedavi durumları ertlenir ya da hiç tedavi edilmezse hem maddi hem manevi sıkıntılara sebep oluyor. Hayatın konforunu ciddi şekilde etkiliyor ağız, diş sağlığı. Dediğim gibi hem maddi hem manevi. Diş bakımlarının düzenli yapılmaması, diş çürüklerine hatta diş kayıplarına sebep olabiliyor. Bu da hastanın uzun sürebilen tedavi sürecine girmesine neden oluyor. Basit bir şeyi yapmadığı için ciddi sıkıntılara giren hastalarımızda her seferinde pişmanlığı görmek bizi de üzüyor.

Günlük diş bakımımız nasıl olmalı? Daha beyaz ve sağlıklı dişler için nelere dikkat etmeliyiz?

Günde en az iki defa dişlerimizi iki dakika boyunca fırçalamalıyız. Ayrıca günde bir defa diş ipi ya da arayüz fırçası ile tüm diş aralarını tek tek temizlemeliyiz. Bunları yaparken de diş etine zarar vermediğimizden emin olmalıyız. Fırçalama işlemi diş etinden olabildiğince uzaklaşarak yapmalıyız. Üst çenedeki dişlerimizi yukarıdan aşağıya doğru, alt çene dişlerini ise aşağıdan yukarıya doğru süpürme tekniği ile temizlemeliyiz. Tabii ki rutin dental muayeneleri de aksatmamalıyız.

Klinikte sunduğunuz ve uyguladığınız hizmetler nelerdir?

Diş hekimliğine dair çoğu cerrahi işlem yapılmaktadır. İmplant tedavisi ve sinüs operasyonlarını örnek gösterebilirim. Bunların yanı sıra kanal tedavisi, dolgu, çekim, diş taşı temizliği, beyazlatma gibi diş tedavileri yapılmaktadır. Ayrıca estetik ve tedavi amaçlı botoks ve dolgu işlemleri de sunuyoruz.

Dt. İrem KOÇ

Ülkemizi ağız, diş sağlığına verilen önem noktasında yurt dışı ile kıyaslayabilir misiniz?

Maalesef Avrupa ülkelerine kıyasla daha düşük bir diş fırçalama oranımız var. El yüz yıkamak gibi, yemek yemek gibi rutin bir işlem Avrupa'da. Özellikle çocuklardan başlayarak düzenli olarak diş fırçalama alışkanlığı kazandırmalıyız. Anne ve babalara çok iş düşüyor. Çocuklar taklit ederek öğrenir. Anne ve babaların mutlaka rutin bakımlarını yapmaları gerekiyor ki çocuklar da bunu edinebilsin. Toplum olarak bunu sağlayabilirsek aradaki fark tabii ki hızla kapanacaktır.

Bu bölümü okumak isteyen arkadaşlarıma önerileriniz ya da söyleyecekleriniz nelerdir?

Mesleğimi icra etmekten şahsen mutluyum. Öncelikle klasik olacak belki ama mutlu olabilecekleri bir mesleğe yönelmelerini tavsiye ediyorum. Okuması zor bir bölüm. Maddi anlamda külfetli olduğunu da aktarmalıyım. Şartlar el veriyorsa tabii ki her isteyene diş hekimliğini öneririm. Röportaj için teşekkür ediyorum. İlk röportajımdı ve çok mutlu etti. Söylediklerim birilerinin yoluna ışık tutacak ve rehber olacaksa ayrıca mutlu olurum. Herkese başarılar, sağlam ve doğru bir meslek tercihi diliyorum.

Hiranur YAVUZ

GEZİ REHBERİ CENNETE YOLCULUK: RİZE

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde yer alan Rize'nin batısında Trabzon doğusunda Artvin, Güneybatısında Bayburt, güneyinde Erzurum illeri bulunur. Türkiye'nin en çok yağış alan ilidir. En önemli ürünü çay olan Rize'de kivi meyvesi yetiştiriciliği de başlamış durumdadır. Fakat kivi üretimi fazla olmadığı için ancak şehrin kendi ihtiyacını karşılar. Rize ilinin ilçeleri; Ardeşen, Çamlıhemşin, Çayeli, Derepaşarı, Fındıklı, Güneysu, Hemşin, İkizdere, İyidere, Kalkandere ve Pazar'dır.

Köprüler: Rize'de muhteşem doğa içinde, dereler üzerinde yapılmış onlarca köprü var. Çoğu taştan yapılmış olan bu köprülerin pek çoğu en az 100 yaşında. Fırtına Deresi üzerinde yer alan Kemer Köprüleri bu köprülerin en ünlüleri. Mikron Köprüsü, Şenyuva Köprüsü, Köprüköy Köprüsü, de görebileceğiniz köprüler arasında.

Kaleler: Rize'de tarihi yapılar da doğanın kalbinde yer alıyor. Muhteşem vadiler arasında bulunan Rize kalesi de bu tarihi yapılar arasında. Rize Kalesi, Ciha Kalesi, Zil Kalesi, Bozuk Kale ve Yukarı Kale Rize geziniz sırasında görmenizi tavsiye ettiğim tarih duraklarından.

Camiler: Şimşirli Köyü Camii, İslampaşa Camii, Büyük Gülbahar Sultan Camii, Küçük Gülbahar Hatun Camii Rize'de gezebileceğiniz tarihi camiler arasında ilk sıralarda bulunuyor.

Yaylalar: Rize denince akla ilk gelen görüntüler elbette yemyeşil doğası ve eşsiz güzellikleri ile yaylalar. Rize'de yayla turizmi de oldukça gelişmiş; burada onlarca yayla var. Dünyaca ünlü Ayder Yaylası Rize'de ilk görülen yerlerden biri. Ayder'in yanı sıra Çağrankaya Yaylası, Ovit Yaylası, Hazındak Yaylası, Gito Yaylası, Polakçur Yaylası, Çeymakçur Yaylası, Avusor Yaylası, Kavrun Yaylası, Şamistal Yaylası, Kale Yaylası, Sal Yaylası, Pokut Yaylası, Palovit Yaylası, Elevit Yaylası, Anzer Yaylası Rize'de gezebileceğiniz yaylalardan.

Kaçkar Dağı Milli Parkı: Rize'nin dünyaca ünlü bir diğer doğal güzelliği de Kaçkar Dağları Milli Parkı. Dünyanın başka hiçbir yerinde bulunmayan bitki ve hayvan türlerine ev sahipliği yapan Kaçkar Dağları Milli Parkı, Ayder Yaylası sınırları içinde bulunuyor.

Müzeler: Eğer Rize'nin tarihine daha yakından tanık olmak isterseniz şehirdeki müzeleri de gezebilirsiniz. Rize Atatürk Müzesi (Mataracı Mehmet Efendi Evi) görebileceğiniz Rize müzelerinden.

Mutfağıyla da damak çatlatan Rize'de ne yerir?

Muhlama

Rize'ye gelip de kentin en meşhur lezzeti muhlamayı yemeden dönmek olmaz. Bölgeye has mis tereyağında pişirilen, peynir çeşitleri ile hazırlanan bu muazzam lezzet Karadeniz'in simgelerinden biri haline gelmiş. Rize seyahatiniz de tadına bakmanızı tavsiye ederiz.

Etlî Kuru Fasulye

Kuru fasulye pek çok ilimizde meşhur olsa da Rize yorumu bambaşka bir lezzet diyebiliriz. Karadeniz de mutlaka et eklenerek hazırlanan kuru fasulye, akşam yemeklerinin vazgeçilmezlerinden biri haline gelmiş. Mutlaka deneyin deriz!

Laz Böreği

Karadeniz'in meşhur lezzeti Laz böreğinin ana vatanı Rize elbette... Kentte canınız tatlı bir şeyler çektiğinde hemen bir restorana oturup Laz böreği pişirtmeyi ihmal etmeyin!

Hamsiköy Sütlaç

Rize usulü sütlaçın tadı bir başka elbette. Kentte özel üretilen keçi sütünden hazırlanan lezzet bombası sütlaç, tatlı ihtiyacınızı gidermekle kalmadığı gibi uzun yıllar aklınızdan çıkmayacak bir lezzet garanti ediyor.

Kara Lahana Çorbası

Rize'de akşam yemeği öncesi bir çorba içelim diyenler için denenmesi gereken önemli bir lezzet de Kara Lahana Çorbası... Tadına doyum olmayan bu sulu yemek görünümlü çorba, Rize'nin yöresel yemekleri içerisinde oldukça popüler.

Pepeçura

Rize mutfağında oldukça önemli bir yere sahip olan pepeçura, üzümün ezmesiyle hazırlanıyor. Tatlı özellikle ramazan aylarında ve bayramlarda sofraların vazgeçilmez lezzetleri arasındaki yerini alıyor.

Enişte Lokumu

Şehrin en sevilen tatlılarından olan enişte lokumu, yıllardır düğün zamanlarında damat bohçasının içinde damat ailesine gönderilmesiyle geleneksel bir hale gelmiş durumda. Tatlı lezzetiyle yıllardır düğünlerin vazgeçilmezi.

Rize Pidesi

Rize'nin yöresel yemekleri arasında ön plana çıkan Rize pidesi, yumuşacık hamuru ve lezzetli kavurmasıyla tadanların damaklarında lezzet patlamaları yaşıyor.

Kocakarı Gerdanı

İç malzemesi bol fındıkla hazırlanan kocakarı gerdanı, özellikle bayramlarda kurulan sofraların vazgeçilmez tatlılarından. Şerbetli tatlıları sevenler için de ayrı bir lezzet sunan kocakarı gerdanı sizi nefis lezzeti ile büyüleyeceğinden emin olabilirsiniz.

Meryem ÇAĞIR

BAŞARILARIMIZ

Çorum ilinde gerçekleştirilen Gençler Türkiye Tekvando Şampiyonası'nda öğrencimiz **Rozerin Zeynep İZMİR**, 52 kiloda **Türkiye 3.sü oldu.**

Okulumuz kız basketbol takımı, bölge finallerinde 3X3 kategorisinde **bölge 3.sü** oldu.

Okulumuz erkek basketbol takımı, bölge finallerinde 3X3 kategorisinde **bölge 1.si** olup Türkiye finallerine gitmeyi garantiledi.

Okul Sporları kapsamında "Artistik Jimnastik" dalında **il 1.liği**, "Aerobik Jimnastik" dalında **il 2.liği** elde ettik.

Okullar arası düzenlenen satranç turnuvasında okul satranç takımımız **il 3.sü** oldu.

Okullar arası düzenlenen basketbol turnuvasında kız basketbol takımımız **il 1.si** oldu.

Okul basketbol takımımız İstanbul Doğa Koleji'ne yenilerek Türkiye geneli turnuvaya en iyi 16 takımdan biri olarak veda etti.

"12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü Günü" konulu şiir ve kompozisyon yarışmasında öğrencilerimizden **Nisa SİVASLI "İstiklal Şiiri"** adlı eseriyle şiir dalında **il 1.si** oldu.

Eğitimciler Birliği Sendikası'nın lise kategorisinde düzenlediği "Kalbimde Gazze" temalı şiir ve kompozisyon yarışmasında öğrencilerimizden **Nehir EVREN, "Ben Gazzeli Bir Çocuğum"** adlı eseriyle kompozisyon dalında **il 1.si** oldu.

ETKİNLİKLERİMİZ

"Bir insanı ahlâken eğitmeden sadece zihnen eğitmek, topluma bir bela kazandırmaktır."

T. Roosevelt

Din Kültürü Ahlak Bilgisi öğretmenimiz ve müdür yardımcımız Mehmet **Şirin AKSOY** gözetiminde öğrencilerimizin iyi vakit geçirmesi adına ilgilerine de hitap eden **"E-SPOR TURNUVASI"** düzenlendi.

Okulumuz Sosyal Sorumluluk Projesi kapsamında Ramazan ayı münasebetiyle öğretmen, öğrenci ve veli işbirliğiyle ihtiyaç sahiplerine gıda kolileri hazırlandı.

Okulumuzun erkek ve kız mescitlerini öğretmen ve velilerimizin desteğiyle yenileyip daha nezih ve ferah bir görünüme kavuşmasını sağlandı.

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenimiz **Fikri ÇELİK** öncülüğünde "Yardımsızlık ve Merhamet Değerleri" çalışmaları kapsamında okul bahçemizde yer alan ağaçlara kuş evleri koyuldu.

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenimizi ve müdür yardımcımız **Mehmet Şirin AKSOY** öncülüğünde ihtiyaç sahiplerinin faydalanması adına **"Dilek Dükkanı"** projesi gerçekleştirildi.

Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenlerimiz **Selma YILMAZ UÇAR** ve **Mehmet Maşuk GÖK** öncülüğünde okulumuz Tiyatro Kulübü tarafından İbrahim Şinasi'nin ünlü oyunu **"Şair Evlenmesi"** okulumuz konferans salonunda sahneye kondu.

Şehit Diyarbakır Emniyet Müdürü Ali Gaffar OKKAN'ın hayatının konu edildiği **"3310'DAN TÜM BİRİMLERE!"** filmi öğrencilerimiz ve idarecilerimiz tarafından izlendi.

İlimizin ev sahipliğinde düzenlenen **TÜBİTAK 55. 2204-A Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması** bölge finaline okulumuz öğrencileriyle katılım sağlandı.

Psikolojik Danışman ve Rehber Öğretmeni'miz **Hatice GÜLŞEN** öncülüğünde Batman Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı **"Kitap Okuma Noktası"** öğrencilerce ziyaret edildi.

SEMİNERLERİMİZ

Okulumuz öğretmenlerine yönelik **İl Sağlık Müdürlüğü** tarafından "**Diyabet Eğitimi**" verildi.

Okulumuz öğretmenlerine Eğitimde Başarıyı Arttırma Projesi (EBAP) kapsamında koordinatör **Derya Uygur Kahraman** tarafından "**Etkili İletişim Semineri**" verildi

Batman İl Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube personelleri tarafından öğrencilerimize "**Suçtan Korunma, Kişisel Güvenlik ve Siber Zorbalık**" konulu seminer verildi.

Batman Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından gerçekleştirilen "**Okur Yazar Buluşmaları**"nda konuğumuz **Prof. Dr. Şemseddin Dursun**'du. Kendilerine teşekkür ederiz.

Batman İl Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube personelleri tarafından velilerimize "**En İyi Narkotik Polisi: Anne**" semineri verildi.

Batman İl Sağlık Müdürlüğü personellerince öğrencilerimize "**İlk Yardım Farkındalık Eğitimi**" verildi.

Batman İl Sağlık Müdürlüğü tarafından kadın veli, öğrenci ve öğretmenlere yönelik "**Kadın Kanseri**" konulu seminer verildi.

KAYNAKÇA

[https://tr.wikipedia.org/wiki/Rize_\(il\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Rize_(il))

<https://tarihkurdu.net/buyuk-emu-savasi.html#>

https://en.wikipedia.org/wiki/Muhammad_Ali

<https://www.yeniisfikirleri.net/muhammed-ali-kimdir-hayati-ve-basari-hikayesi/>

<https://edebiyatingrihucureleri.blogspot.com/2014/11/tomris-uyara-gore-cemal-sureya.html>

<https://bibliyoraf.com/turk-edebiyat-dunyasina-damga-vuran-magazinsel-olaylar/>

<https://www.makaleler.com/cemal-sureyanin-hayati-ve-edebi-kisiligi>

<https://www.biyografya.com/biyografi/6180>

